

مدیرکل مدیریت بحران استان گلستان از ضرورت افزایش ۶ برابری اعتبارات می گوید

لایروبی رودخانه‌ها گام بلند برای کاهش خطر سیلاب

جمله اقداماتی است که برای کاهش خطر سیلاب دنبال می‌شود. با این حال، ارقام اعلام‌شده از سوی مسئولان مدیریت بحران و شرکت آب منطقه‌ای گلستان از فاصله‌ای قابل‌توجه میان نیاز سالانه استان و عملکرد معمول عملیات لایروبی حکایت دارد؛ فاصله‌ای که بررسی میزان پیشرفت پروژه‌ها نحوه تأمین اعتبار آنها را ضروری می‌کند.

پیشگیری به زیرساخت نیاز دارد

عبدالغفور غراوی، مدیرکل مدیریت بحران گلستان، در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به ضرورت تقویت اقدامات

پیشگیرانه اظهار کرد: «مدیریت بحران علاوه بر هماهنگی میان دستگاه‌های مسئول هنگام وقوع حوادث، وظیفه نظارت بر اجرای اقدامات پیشگیرانه را نیز بر عهده دارد. در اصل دستگاه‌هایی مانند شرکت آب منطقه‌ای، راه‌داری، راه و شهرسازی، شهرداری‌ها، بنیاد مسکن و جهاد کشاورزی باید متناسب با هشدارهای هواشناسی و شرایط مناطق پرخطر، آمادگی لازم را داشته باشند.»

غراوی با بیان اینکه بارندگی‌های ۱۸ و ۱۹ مهرماه برای دستگاه‌های مسئول غافلگیرکننده نبود، گفت: «هشدارهای لازم دیگر اهمیت آمادگی پیش از بحران را به نمایش گذاشت. با این حال، تکرار حوادث نشان می‌دهد ارزیابی آمادگی استان را نمی‌توان خانه‌ها به تعداد نیروهای آماده‌باش، ماشین‌آلات مستقر یا سرعت واکنش هنگام وقوع حادثه محدود کرد. میزان پیشرفت طرح‌های زیرساختی، اعتبار تأمین شده و فاصله میان نیازهای فنی و عملیات انجام شده نیز بخشی از این ارزیابی است.

لایروبی رودخانه‌ها، اجرای طرح‌های آبخیزداری و اصلاح پل‌ها و سازه‌هایی که ظرفیت کافی برای عبور روان آب ندارند، از

گزارش

شیمیا جهان بخش

گروه ایران زمین

بارندگی‌های ۱۸ و ۱۹ مهرماه بار دیگر بخش‌هایی از گلستان را با سیلاب و آب‌گرفتگی روبه‌رو کرد؛ ۱۲ شهرستان درگیر شدند، حدود ۳۵ کیلومتر از راه‌های روستایی و بین‌مزارع آسیب دید و ۲ پل و آب‌رو خسارت دیدند. در «قلعه‌قافه» میوندشت نیز ۱۴۷ میلی‌متر بارندگی ثبت شد. این حادثه تلفات جانی و موارد مفقودی برجای گذاشت و بار دیگر زندگی روزمره ساکنان مناطق درگیر را مختل کرد.

با فروکش کردن آب، دشواری‌های دیگری آغاز می‌شود؛ از پاک کردن گل و لای و ترمیم خانه‌ها و مزارع تا بازگشایی راه‌هایی که رفت‌وآمد مردم و دسترسی آنان به خدمات به آنها وابسته است. اما در کنار خسارت‌های مستقیم، پرسش مهم‌تری نیز مطرح می‌شود: با توجه به سابقه سیلاب در گلستان، اقدامات پیشگیرانه تا چه اندازه با نیاز مناطق پرخطر متناسب بوده و چه میزان از خطر همچنان باقی مانده است؟

البته گلستان پیش‌تر نیز سیلاب‌های خسارت‌باری را تجربه کرده است. از جمله سیلاب گسترده سال ۱۳۹۸ که بار دیگر اهمیت آمادگی پیش از بحران را به نمایش گذاشت. با این حال، تکرار حوادث نشان می‌دهد ارزیابی آمادگی استان را نمی‌توان فقط به تعداد نیروهای آماده‌باش، ماشین‌آلات مستقر یا سرعت واکنش هنگام وقوع حادثه محدود کرد. میزان پیشرفت طرح‌های زیرساختی، اعتبار تأمین شده و فاصله میان نیازهای فنی و عملیات انجام شده نیز بخشی از این ارزیابی است.

لایروبی رودخانه‌ها، اجرای طرح‌های آبخیزداری و اصلاح پل‌ها و سازه‌هایی که ظرفیت کافی برای عبور روان آب ندارند، از

آسیب‌پذیر را ایمن نمی‌کند. شناسایی سازه‌های نیازمند اصلاح، زمانی به نتیجه می‌رسد که با اولویت‌بندی، برنامه اجرایی، برآورد هزینه و تأمین اعتبار همراه باشد.» مدیرکل مدیریت بحران گلستان همچنین اجرای طرح‌های آبخیزداری و لایروبی مستمر را ضروری دانست و گفت: «تنوع اقلیمی استان، از مناطق جنگلی و مرتفع تا نواحی خشک و کم‌بارش، ایجاب می‌کند اقدامات پیشگیرانه متناسب با شرایط هر منطقه طراحی شوند.»

او توضیح داد: «بارش‌شدید در ارتفاعات می‌تواند روان‌آب، گل و لای و بقایای طبیعی را به مناطق پایین‌دست منتقل کند و وجود موانع در مسیر رودخانه‌ها امکان دارد عبور آب را با مشکل مواجه سازد.»

از استقرار ماشین‌آلات تا قطع راه روستاها

غراوی با اشاره به اقدامات انجام‌شده هنگام صدور هشدارها گفت: «استقرار ماشین‌آلات سنگین در نقاط پرخطر و جلوگیری از تردد در مسیرهای ناایمن از جمله اقداماتی است که برای کاهش خطر انجام می‌شود. در همین سیلاب اخیر ۲ دستگاه بیل مکانیکی در محدوده‌ای موانع احتمالی کسب‌گاووس با هدف رفع آمادہ‌باش قرار داشتند.»

به گفته او، در جریان بارندگی‌های اخیر نیز با هماهنگی فرمانداری، محور تهران- مشهد برای مدتی کوتاه مسدود شد تا از به خطر افتادن جان مسافران جلوگیری شود. با وجود این اقدامات، سیلاب به زیرساخت‌های ارتباطی استان نیز خسارت وارد کرد.

غراوی خاطرنشان کرد: «راه دسترسی ۱۴ روستا در محور قلعه‌قافه میوندشت قطع شده بود و در چند نقطه، جریان آب بخش‌هایی از جاده را نیز برده بود. البته در نظر امنیتی باید یادآوری کرد که آب فروکش نکند و امکان ورود ایمن ماشین‌آلات فراهم نشود، بازگشایی مسیر امکان‌پذیر نیست و در مرحله اول ممکن است راه به صورت موقت برای عبور و مرور آماده شود.

قطع دسترسی روستاها نشان می‌دهد پیامدهای سیلاب به محدوده رودخانه یا میزان خسارت مستقیم به سازه‌ها محدود نمی‌ماند و می‌تواند رفت‌وآمد روزانه و دسترسی ساکنان به خدمات را نیز مختل کند. از این منظر، ارزیابی اقدامات پیشگیرانه باید علاوه بر حجم عملیات انجام‌شده، میزان حفاظت از راه‌ها، روستاها و زیرساخت‌های حساس را نیز دربرگیرد.»

مدیرکل مدیریت بحران گلستان در ادامه بر ضرورت تصمیم‌گیری متناسب با شرایط هر استان تأکید کرد و گفت: «تفاوت‌های اقلیمی و زیرساختی ایجاب می‌کند برنامه‌های پیشگیرانه بر اساس نیازهای محلی تنظیم شوند.» او همچنین خواستار بدون توجه به ظرفیت عبور آب از پل‌ها و سایر سازه‌های مسیر، لزوماً همه نقاط

لایروبی ۱۰۵ کیلومتر در قالب ۲۴ قرارداد

در سوی دیگر این مسأله، آمارهای شرکت آب منطقه‌ای گلستان از بخشی از اقدامات اجرایی انجام‌شده حکایت دارد.

ایرج حیدریان، مدیرعامل این شرکت نیز در گفت‌وگو با «ایران» از اجرای ۲۴ قرارداد برای لایروبی و ساماندهی رودخانه‌های استان خبر داد.

به گفته او، این قراردادها شامل لایروبی ۱۰۵ کیلومتر از رودخانه‌ها و احداث ۴۱۰ متر دیواره حفاظتی در نقاط اولویت‌دار است که به پیشرفت فیزیکی ۹۵ درصد رسیده‌اند.

اعتبار اعلام‌شده برای این مجموعه قراردادها بیش از ۵۵۰ میلیارد ریال است که از محل طرح مهندسی رودخانه استانی و اعتبارات مدیریت بحران تأمین شده است.

حیدریان در این خصوص توضیح داد: «در انتخاب محل اجرای طرح‌ها، نقاطی که در سال‌های گذشته آسیب بیشتری دیده‌اند و محدوده‌های نزدیک به سکونتگاه‌ها و زیرساخت‌های حساس در اولویت قرار گرفته‌اند. شرکت آب منطقه‌ای همچنین با استفاده از تجهیزات تحت اختیار خود، تهاوت مصالح رودخانه‌ای و ظرفیت‌های قانونی تأمین مالی، عملیات تکمیلی دیگری را در بخش‌هایی از رودخانه‌های استان انجام داده است.»

مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای گلستان افزود: «۵۰ کیلومتر از رودخانه‌های «خرامرد»، «قره‌چای» و «زرین‌گل» در شرق استان و ۲ کیلومتر از رودخانه «قره‌سو» در محدوده پل قریان آباد تا پایین‌دست روستای یامپی،

مجموع اظهارات مسئولان استانی نشان می‌دهد کاهش خسارت‌های سیلاب در گلستان، تنها به آمادگی نیروهای امدادی و مدیریت شرایط هنگام وقوع حادثه محدود نمی‌شود؛ بلکه به مجموعه‌ای از اقدامات پیشگیرانه نیاز دارد که باید پیش از بارندگی به اجرا برسند.

لایروبی و ساماندهی رودخانه‌ها، اصلاح پل‌ها و سازه‌های فاقد ظرفیت کافی و اجرای طرح‌های آبخیزداری، از جمله این اقدامات هستند. با این حال، تعیین اولویت‌ها و تخصیص منابع برای پیشگیری از سیلاب نمی‌تواند بر اساس نسخه‌ای یکسان برای همه استان‌ها انجام شود؛ زیرا شرایط جغرافیایی و اقلیمی، ویژگی‌های حوضه‌های آبریز و میزان آسیب‌پذیری مناطق، نیازهای متفاوتی ایجاد می‌کند.

به گفته مسئولان استانی، در گلستان نیز در حالی که نیاز ساخت لایروبی رودخانه‌ها حدود ۶۰۰ کیلومتر برآورد می‌شود، میانگین عملکرد سالانه به حدود ۱۰۰ کیلومتر می‌رسد؛ فاصله‌ای که ضرورت بازنگری در میزان و نحوه تأمین اعتبارات و اولویت‌بندی طرح‌ها را برجسته می‌کند.

از سوی دیگر، مسئولان استانی بر ضرورت تأمین منابع مالی برای اجرای طرح‌های پیشگیرانه و اصلاح پل‌ها و سازه‌هایی تأکید دارند که ظرفیت کافی برای عبور جریان سیلاب را ندارند. هرچند تأمین اعتبار متناسب با نیازهای

لایروبی شده است. همچنین یک کیلومتر از «گرگان‌رود» در محدوده شهری آق‌قلا و مسیر قدیم قره‌سو در روستای یامپی با هدف کاهش خطر آب‌گرفتگی محدوده فرودگاه گرگان ساماندهی و دو کیلومتر از کانال‌های مجاور شهرک صنعتی آق‌قلا نیز لایروبی شده است.

حیدریان از برنامه‌ریزی برای اعزام بیل مکانیکی به محدوده پل «مزین» روی رودخانه قره‌سو، در محل عبور خط راه‌آهن گرگان-تهران و نیز اجرای عملیات ترمیم خاکریزهای قره‌چای در شهرستان آزادشهر خبر داد و گفت: «این اقدامات بر نقاط مشخصی متمرکز است که آسیب دیدن آنها می‌تواند رفت‌وآمد، فعالیت اقتصادی یا دسترسی روستاها و اراضی کشاورزی را مختل کند. با این حال، برای ارزیابی اثر این اقدامات بر کاهش خسارت‌های سیلاب، صرف‌العام طول عملیات یا درصد پیشرفت قراردادها کافی نیست.

محل دقیق اجرای پروژه‌ها، زمان تکمیل آنها و میزان انطباقشان با نقاطی که در سیلاب اخیر آسیب دیده‌اند، از جمله اطلاعاتی است که می‌تواند نسبت میان اقدامات انجام‌شده و پیامدهای حادثه را روشن تر کند.»

تأمین سالانه ۵ هزار میلیارد ریال برای توسعه طرح‌های پیشگیری از سیلاب

حیدریان با اشاره به نیازهای سالانه استان گفت: «برای مدیریت مؤثر خطر سیلاب، لایروبی ۶۰۰ کیلومتر از رودخانه‌ها و اجرای ۵ کیلومتر دیواره حفاظتی و گف‌بند تثبیت بستر در هرسال مورد نیاز است.»

او با تأکید بر اینکه این طرح حدود ۵ هزار میلیارد ریال اعتبار سالانه می‌خواهد، توضیح داد: «به دلیل تأمین نشدن این میزان اعتبار،

فاصله میان اعتبار، اجرا و ایمنی

استان، شرط پیشبرد این طرح‌هاست، میزان بودجه به تنهایی معیار کافی برای ارزیابی آمادگی در برابر سیلاب نیست. نحوه تخصیص منابع، اولویت دادن به نقاط پرخطر، زمان بندی اجرای پروژه‌ها و نظارت بر پیشرفت آنها نیز در اثربخشی اقدامات نقش تعیین‌کننده دارند. همچنین استقرار ماشین‌آلات، صدور هشدار و مدیریت تردد در مسیرهای ناایمن، اگرچه برای کنترل ضوابط فوری ضروری است، اما جایگزین اصلاح نقاط آسیب‌پذیر و تکمیل زیرساخت‌های مورد نیاز نمی‌شود.

سیلاب همراه بار دیگر ضرورت پیوند میان مدیریت بحران و پیشگیری را در گلستان یادآوری کرد. اکنون در کنار بررسی خسارت‌ها و اقدامات انجام‌شده، لازم است مشخص شود چه میزان از نیازهای اعلام‌شده برای این سال‌سازی رودخانه‌ها و زیرساخت‌ها تأمین شده، کدام پروژه‌ها همچنان در انتظار اعتبار یا اجرا هستند و برای رفع کمبودهای باقی‌مانده چه برنامه‌ای وجود دارد. در نهایت، معیار سنجش اثربخشی برنامه‌های پیشگیرانه، صرفاً میزان اعتبار یا تعداد پروژه‌های تعریف شده نیست؛ بلکه باید دید این اقدامات تا چه اندازه خطر را برای مردم، راه‌های ارتباطی، اراضی کشاورزی و دیگر زیرساخت‌های حیاتی استان کاهش داده‌اند.

بیش

جهش خورشیدی هرمزگان

وی با اشاره به گزارش ارائه‌شده درباره وضعیت تولید و مصرف برق استان بیان کرد: «با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده و همراهی مردم در مدیریت مصرف، میزان مصرف برق استان نسبت به ماه گذشته ۲۰۰ مگاوات کاهش یافته و در مجموع کاهش ۲۰۲ درصدی مصرف برق به ثبت رسیده است.»

معاون استاندار هرمزگان با تأکید بر اهمیت مدیریت مصرف انرژی در بخش‌های مختلف، بر تداوم همکاری دستگاه‌های اجرایی، صنایع و مشترکان

استان هرمزگان در سال‌های اخیر به عنوان یکی از قطب‌های مهم توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور مطرح شده است. «صفرصادق پور»، معاون هماهنگی امور عمرانی استانداری هرمزگان از افزایش ۳۰ مگاواتی ظرفیت انرژی خورشیدی استان در یک سال گذشته خبر داد. وی با تأکید بر اینکه مدیریت مصرف برق نیز با کاهش ۲۰۲ درصدی نسبت به ماه گذشته همراه بوده است، گفت: «با این افزایش، مجموع ظرفیت انرژی خورشیدی هرمزگان به ۷۲ مگاوات رسیده است.»

صادق‌پور در یازدهمین نشست کارگروه انرژی استان، با تأکید بر ضرورت توسعه منابع انرژی پاک و استفاده از ظرفیت‌های موجود هرمزگان، اظهار کرد: «توسعه انرژی خورشیدی یکی از مسیرهای مهم برای افزایش ظرفیت تولید برق، کاهش فشار بر شبکه و ارتقای پایداری تأمین انرژی در استان است و باید با جدیت دنبال شود.»

پتروشیمی پردیس از راه‌اندازی مجدد فاز یک تولیدی خود خبر داد؛ رویدادی که می‌تواند زمینه‌ساز تقویت عملکرد عملیاتی این شرکت و افزایش بهره‌برداری از ظرفیت‌های تولیدی آن در سال مالی جدید باشد.

براساس اطلاعیه افشای اطلاعات بااهمیت گروه «ب» که از سوی شرکت پتروشیمی پردیس با نماد معاملاتی «شپدیس» منتشر شده است، فاز یک تولیدی این شرکت از تاریخ ۲۵ مهرماه ۱۴۰۵ مجدداً وارد مدار تولید شده است. براساس اطلاعات اعلام‌شده، فازهای یک و دو این مجموعه در حال حاضر با ۸۰ درصد ظرفیت تولیدی فعالیت می‌کنند.

بازگشت فاز یک به چرخه تولید، یکی از تحولات مهم عملیاتی پتروشیمی پردیس به شمار می‌رود؛

برای مدیریت مصرف و تأمین پایدار برق تأکید کرد. وی همچنین خواستار برنامه‌ریزی دقیق مدیران نیروگاه‌ها برای افزایش اندمان و ارتقای بهره‌وری شد و اظهار کرد: «باید از تمام ظرفیت‌های موجود برای افزایش بهره‌وری نیروگاه‌ها، مدیریت منابع انرژی و تقویت پایداری شبکه استفاده شود.»

در این نشست، وضعیت تراز گاز استان هرمزگان، میزان تولید و نیاز برق در ۶ ماهه اول سال جاری، توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر و وضعیت ذخایر سوخت دوم نیروگاه‌های آلومینیوم المهندی هرمز، پاسارگاد قشم و هنگام نیز بررسی شد.

همچنین مقرر شد با همکاری شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی، نیروگاه‌های آلومینیوم المهندی طرح پیشنهادی اتصال به خط لوله انتقال گازوئیل راه‌تیه و ارائه کند و سازمان صنعت، معدن و تجارت استان نیز در نشست آینده، گزارش جامعی از ظرفیت سوخت صنایع استان ارائه دهد.

.....

بازگشت فاز یک پتروشیمی پردیس به مدار تولید

پتروشیمی پردیس به عنوان یکی از شرکت‌های فعال در صنعت پتروشیمی کشور، در حوزه تولید محصولات مرتبط با زنجیره ارزش گاز طبیعی فعالیت دارد. از این رو، وضعیت فعالیت واحدهای تولیدی، میزان بهره‌برداری از ظرفیت اسمی و استمرار تولید، از جمله متغیرهای مهم در ارزیابی عملکرد عملیاتی این شرکت محسوب می‌شوند.

ازسرگیری فعالیت فاز یک در آغاز سال مالی منتهی به شهریور ۱۴۰۶، می‌تواند از منظر عملیاتی خبر مثبتی برای شرکت و سهامداران آن تلقی شود. با این حال، میزان اثرگذاری این تحول بر عملکرد مالی و سودآوری شپدیس به عواملی همچون سطح فعالیت واحدهای نفتی، تداوم فعالیت واحدها، مقدار فروش، نرخ‌های فروش محصولات و هزینه‌های تولید بستگی دارد.